

Sygn. akt IV W 212/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach Wydział IV Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Magdalena Rzaska

Protokolant -

po rozpoznaniu bez udziału stron

na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2014r.

sprawy M. M.

obwinionego z art. 11§1 kw w zw. z art. 124§1 kw

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

postanawia

na podstawie art. 59§2 kpw w zw. z art. 5§1 pkt 2 kpw odmówić wszczęcia postępowania przeciwko M. M. obwinionemu o wykroczenie z art. 11§1 kw w zw. z art. 124§1 kw polegające na tym, że w dniu 27 stycznia 2014r. około godz. 09.00 w K. przy ul. (...) uczynił niezdatnym do użytku pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) poprzez nieuprawnione założenie blokady na koło pojazdu usiłując spowodować stratę o wartości 100 zł na szkodę M. Ł. (1)

UZASADNIENIE

Komisariat I Policji w K. złożył wniosek o ukaranie M. M. za czyn z art. 11§1 kw w zw. z art. 124§1 kw, zarzucając ww., iż we wskazanej wnioskiem dacie w K. na ul. (...) będąc pracownikiem firmy PARK- (...) uczynił niezdatnym do użytku pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) poprzez nieuprawnione założenie blokady na koło pojazdu usiłując spowodować stratę o wartości 100 zł na szkodę M. Ł. (1).

Sąd zważył, co następuje:

Warunkiem do uznania, iż doszło do popełnienia czynu zabronionego ustawą jest wypełnienie wszystkich wskazanych przepisem znamion. Stąd też wykluczenie jakiegokolwiek ze znamion czynu zabronionego wyłącza możliwość uznania jego zaistnienia.

Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 124§1 kw jest własność i posiadanie rzeczy. Odpowiedzialności za ten czyn podlega m.in. ten kto czyni cudzą rzecz niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Wykroczenie to posiada swój odpowiednik w kodeksie karnym opisany w art. 288 kk. Strona podmiotowa wykroczenia z art. 124 § 1 kw obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru. Możliwość przypisania sprawstwa pozostaje zatem uzależniona od tego, czy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (zamiar ewentualny).

Co wynika wprost z akt sprawy postępowanie związane pozostaje z incydentem polegającym na naruszeniu praw własności poprzez parkowanie pojazdu w sposób niezgodny z warunkami Regulaminu obowiązującego na terenie (...), jak i dopiero następczym działaniem pracownika firmy PARK- (...) - M. M. wykonującego wskazane wnioskiem o ukaranie czynności w ramach obowiązków pracowniczych określonych przez pracodawcę. W tym właśnie zakresie

ujęte jest właśnie żądanie zapłaty za naruszenie warunków parkowania będące w przedmiotowej sprawie wskazaną ewentualną szkodą M. Ł. (2).

Następcze działania obwinionego dokonane po uprzednim naruszeniu warunków regulaminu (...) wskazuje iż całe zdarzenie będące przedmiotem postępowania może być ewentualnie rozpatrywane wyłącznie na gruncie cywilnoprawnym z wyłączeniem prawnokarnej jego oceny tak w ramach kodeksu wykroczeń czy też kodeksu karnego.

Nie sposób bowiem w pierwszej kolejności traktować następczego żądania opłaty jako szkody w rozumieniu prawnokarnym – wynikającej z czynu przestępczego, bezprawnego. Po drugie obwinionemu jako pracownikowi – działającemu w zaufaniu do prawidłowości zaleceń pracodawcy i ustaleń dysponenta terenu - na gruncie rozpoznawanej sprawy nie sposób przypisać umyślności zamiaru.

Mając to na uwadze uznać należy, iż czyn M. M. nie wypełnia znamion zarzucanego mu wykroczenia i pozostaje prawnokarnie obojętny.

Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 2 kpw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion wykroczenia. Powyższe zgodnie z dyspozycją tego przepisu rodzi na obecnym etapie postępowania konieczność odmowy wszczęcia postępowania.